

NEKYIA

Στις 24-10-97 έφυγε για πάντα ο Λάζαρος. Φίλοι του αγαπημένοι αρνήθηκαν να γράψουν δυο λόγια στη μνήμη του. Φοβήθηκαν μήπως τους προδώσει ο γραπτός λόγος και δεν αποδοθεί η αγάπη και η τιμή που του πρέπει. Με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνο. Όμως ο αναισθησιολόγος ΚΑΡΑΛΑΖΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ, πέρα από μνήμες αγαπημένες άφησε και μια βαρειά αναισθησιολογική κληρονομιά σ' όλους μας, που πρέπει να γίνει ευρύτερα και επίσημα γνωστή. Σε καιρούς δύσκολους για τον ανιδιοτελή και αφοσιωμένο χρειάζεται διατήρηση της μνήμης πράξεων γενναίων και αποφάσεων ζωής.

Όταν ο Λάζαρος έπαθε έμφραγμα μυοκαρδίου, ειδικευόμενος όντας και διακονώντας την ειδικότητα μας σε εφημερία, μεταφέρθηκε αρχικά στη μονάδα του αναισθησιολογικού μας τμήματος. Εκεί του μεταφέρθηκε η άποψη και η πρόταση για αλλαγή ειδικότητας, μια και όλοι ξέρουμε τι ψυχοφθόρα και πόσο απαιτητική σε σωματική καταπόνηση είναι. Αρνήθηκε. Όταν, την τρίτη μετεμφραγματική ημέρα, ο Λάζαρος μεταφέρθηκε στη στεφανιαία μονάδα της καρδιολογικής κλινικής, το ίδιο εκείνο βράδυ σηκώθηκε και διασωλήνωσε ασθενή της διπλανής κλίνης που έπαθε καρδιακή ανακοπή και τον ανέταξε.

Δεν θα προσθέσω τίποτα άλλο. Κατάλαβες αναγνώστη γιατί πράγματι είμαστε όλοι «διαλογούντες και συντεταραγμένοι»;

X.Θ. Σκούρτης